

skulde man have ventet, at man ved Hjælp af Forhandlingerne kunde danne sig en Mening om, hvorledes man overhovedet skulde forme sin Afstemning, men her have Synspunkterne været saa modstridende, at det har været vanskeligt for dem, der ikke have noget personligt Indtryk af Forholdene, overhovedet at danne sig nogen Mening derom. Ser man paa Betænkningen, synes jeg, den er af en noget ejendommeligt Art. Jeg tror, der skjuler sig mere mellem Linierne, end der staar i selve Linierne. Paa Betænkningens forreste Side, første Spalte, staar der, at Hensynet til at faa Loven gennemført i Aar og ikke berede den Vanskeligheder har været den overvejende Aarsag til, at Udvalgets Medlemmer hver for sig have frafaldet deres forskellige Krav og Ønsker. Heri ligger jo netop det, at saafremt man gaar med til det, man nu er enedes om, vil sikkert nok Følgen blive, at disse Krav og Ønsker ville komme frem igen ad Aare med lige saa fuld Kraft og maaske stærkere endnu. Med Hensyn til Skagenshavnen maa jeg dog sige, at for os, som ikke kende Forholdene, ser det underligt ud, at den foreslaas først. Naar jeg i adskillige Aar har været med til at bevilge Penge, og mange Penge, til den jydsk Vestkysts Sikring, har det ikke været, fordi nogen har tænkt paa, at der egentlig var økonomisk Rimelighed i dette, men det var et økonomisk Offer, der egentlig ikke stod i noget Forhold til det Udbytte, der skulde vindes. Det har været af humane Hensyn, netop for at gøre Tilværelsen saa god, som den overhovedet kunde blive, i det vanskelige Erhverv, disse Mennesker have. Jeg synes derfor, det ser lidt underligt ud, efter at der er talt saa meget om, at det særlig var Fiskerne paa Vestkysten, der vare udsatte for Fare, at foreslaa et Anlæg paa Østkysten.

I Henhold til Forhandlingerne om Sagen her, har der været lige saa megen Uenighed som Enighed i selve Betænkningen. Det ærede Medlem for Odsherred (P. Madsen) og det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen) have stillet Ændringsforslag under Nr. 2 og 3 om, at Høfdebevillingen skulde udgaa. Der er i og for sig ingen, der har ført et virkeligt Forsvar for disse Høfders virkelige Nytte. Den ærede Ordfører for Flertallet, som er den, der taler varmest derfor, sagde i sit første Foredrag, at det maatte være „mest konsekvent, nu, da vi have begyndt at bygge efter den Plan, der er foreslaaet af Havnekommissionen, ogsaa at følge den

nu, da der kun er Tale om de 1,445,000 Kr., som Forslaget her gaar ud paa, saa kan man senere overveje, om det ikke muligvis vil blive for kostbart at opretholde og vedligeholde Høfdebygningen.“ Det forekommer mig rigtignok, at det var en anbefaling af meget tvivlsom Natur, først at bevilge 1,445,000 Kr. for siden at tage under Overvejelse, hvorvidt man skal opretholde disse Foranstaltninger. Lidt efter udtaler den ærede Ordfører: „I alt Fald forekommer det Udvalgets Flertal, at det endnu ikke er tilstrækkeligt godtgjort, at hele Høfdebygningen er forfejlet.“ Det er ogsaa en meget svag anbefaling. Jeg synes overhovedet, at naar en saadan Foranstaltning skulde have et Forsvar, maatte det ikke alene ikke være bevist, at den var forfejlet, men det skulde vises, at den havde gjort nogen Nytte.

De to Møder have egentlig været det eneste, som Udvalget og Tinget have været enige om. Men det ærede Medlem for Halvrimmen siger dog: „Jeg skal ærlig tilstaa, jeg har ikke særlig stærk Tiltro til, at det vil komme Fiskerne til gode.“

Det sidste Punkt i Betænkningen, jeg skal omtale, er Spørgsmaalet om Ribe By. Der er ogsaa fremkommet forunderlige anbefalinger for denne By. Hvert Medlem for sig har talt om den Sympati, vi maatte have for Byen, og anbefalet at bevilge 600,000 Kr. til at oprense Aaen eller Fjorden, hvad den nu kaldes. Efter at det ærede Medlem for Odsherred, hvem jeg ellers er enig med i denne Sag, havde talt nogle sympatetiske Ord derfor, sagde han, at hvis man imidlertid kunde finde noget andet, der kunde være til Gavn for Byen, vilde han foretrække det. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) sagde, at han troede, at Byen vilde være bedre stillet, hvis man gav den de 600,000 Kr. og satte dem paa Rente.

Hele Forhandlingen om Lovforslaget har været saa uklar, at jeg synes, man maa betænke sig, før man stemmer for saa store Beløb. Naar jeg nu altsaa stemmer for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 2 og 3, gør jeg det først og fremmest, fordi jeg ikke vil være med til at bevilge Penge af Statskassen til saadanne Foranstaltninger, for hvis Nytte i Virkeligheden ingen har ført et virkeligt Forsvar, og jeg gør det saa meget mere, som den finansielle Stilling er en saadan, at der er bebudet ny Skattepaalæg, naar der ikke kan holdes igen fra Lovgivningsmagtens Side.